

nisteriet, og dette har virkelig sine Ulemper, da Ministeriet som oftest maa gaae efter de Erklæringer, der ere indhenteede fra de locale Autoriteter. Imidlertid er dette et Punkt, som jeg ganske skal henstille. Der er blevet opfattet Spørgsmaal om Stiernes Brede; det gaaer maaffee for meget i Detaillen til at jeg for Diebliffet skal indlade mig videre derpaa; kun saameget er vist, at der skal gives Erstatning for den Grund, der afgives til at udvide en Sti, der hidtil har været for smal, og jeg skal i denne Henseende tillade mig at henvise til § 4 i Udkastet, hvor der i saadanne Tilfælde ligefrem tilliges Erstatning for den Grund der afgives til Udvidelse af en allerede tilværende Sti. Der er bleven gjort Indvendinger imod, at Udgifterne ved Stierne navnlig de, der anlægges i Skolestiemed, skulde udredes af Communen og ikke af Skoledistrictet; men jeg troer, at naar man kommer mere ind i Skoleforholdene paa Landet, vil det vise sig temmeligt paastrængende nødvendigt at opgive den hele Inddeling i Skoledistricter og overføre det Hele paa Communen, hvoraf de forskjellige Districter ere Dele. Dette er i det Mindste det Resultat, som Regjeringen efter Kirke- og Underviisningsministerens Indstilling er kommet til, og som man har søgt at gøre gjældende i det Udkast til en Lov om Udjævnningen af Hartforns-Forskjelligheden, som er forelagt det andet Thing. Det er vistnok en meget vanskelig Sag i visse Egne, hvor man ved Inddelingen af Skoledistricter ikke alene har taget Hensyn til Communalgrænsforholdene, hvilket hyppigt er Tilfældet i Fyen, men der er saa igjen saamange andre Hensyn, hvorved den anbefaler sig, navnlig ved at udjævne de forskjellige Byrder, som hvile paa de forskjellige Arter af Hartforn. Jeg tvivler ogsaa paa, at man kan komme til noget Resultat med Hensyn til Spørgsmaalet, der ligger til Grund for denne Sag, saafremt Thinget vil holde Sagen paa det samme Standpunkt som Udkastet, at nemlig Stierne behandles under Cet, og der ikke skienes mellem Skolestier og Stier i andet offentlig Diemed. Der er endeligt, og hermed skal jeg for Tiden tillade mig at slutte, blevet forlyndt et Endringsforslag om, at Regulativet

skulde bekjendtgjøres. Der er ikke Noget i Regulativet mod saadan Bekjendtgjørelse. Den er meget mere tilfattet, og ligger egentlig i Begyndelsen af § 1, naar det hedder: „I Lighed med hvad der er foreskrevet i Forordningen af 29. September 1841 § 28. I denne § er der nemlig foreskrevet en saadan Bekjendtgjørelse, og da Sagen i Udkastet er stillet paa samme Fod som der, vil den ogsaa indtræde her, men man har kun troet, at det maatte overlades til Communalbestyrelserne, paa hvilken Maade de vilde bekjendtgjøre dette Regulativ; om dette skulde skee paa samme Maade, som er bestemt med Hensyn til Regulativet for Biveie, kunde vel være tvivlsomt med Hensyn til Sagens mindre Bigtighed.

Stampe: Jeg skal tillade mig at bemærke, at det er min Mening, at det overlades til Communalbestyrelserne, paa hvad Maade de ville bekjendtgjøre det heromhandlede Regulativ, i Lighed med hvad der er bestemt i Forordningen af 1841, kun at det skal bringes til offentlig Kundskab.

Koster: Den Bequemmelighed for Gaaende, som dette Lovudkast vil sikke dem, tilveiebringes ikke alene ved at udvide Gangstierne, men ogsaa ved at forvise dem om, at der staaer en Folkegang aaben over Markerne. Den ærede 6te Landskingsmand for 6te Valgkreds (Holsberg) har sigtet til det Retsforhold, som jeg nu tænker paa. Det kan være Tilfældet, at der er en Rettighed til Gang over en Mand's Mark, uden at denne Mand tillige har opgivet Retten til at benytte Marken til Bløining og Sæd. Denne Rettighed kan vedligeholdes paa de Tider, da det er magtpaaliggende at have Gang derover, og en Vel kan forsaavidt dannes, uden at den senere tør afbrydes af vedkommende Grundeiere; men dersom der nu fremtidigt skulde gives Ret til ifølge dette Udkast at gøre en saadan til visse Tider mere eller mindre farbar Vel, stadig farbar, dersom den skulde grundforbedres, uden at den blev udvidet, saa er der ikke ved Lovudkastet sikket Grundeieren nogen Erstatning derfor, thi den anden Deel af § 2 sikker ikke Grundeierens Ret, naar er saadan fra Aarids Tid benyttet Vel ikke modtager nogen Udvidelse. Da det synes, at den Forandring, som jeg tænker paa,